

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת ק"ה	הדלקת הנרות	אלעד
6:28	4:45	אלעד
6:32	4:38	בית שמש
6:30	4:56	בני ברק
6:27	4:44	חיפה
6:25	4:42	טבריה
6:26	4:32	יבנאל
6:32	4:39	ירושלים
6:31	4:48	מודיעין עילית
6:29	4:46	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 12, גליון 19 (589)

פרשת בשלח, שבת שירה, י"ג שבט, שנת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: צפניה א'-ב' | בבלי: נזיר י"ב | ירושלמי: פאה ט"ו | תוספתא: סוטה י"ג | רמב"ם: סנהדרין ד'

מוהרא"ש מספר

חמשה עשר בשבט

חמשה עשר בשבט הוא ראש השנה לאילנות. הפסוק אומר, (דברים כ, יט): "כי האדם עץ השדה" - האדם נדמה לעץ השדה, אומר מוהרא"ש בן אדם יכול ללמד הרבה מהאילן איך להתנהג בחיים.

להחזיק מעמד

אומר מוהרא"ש: ראוי ללמד עצמכם מוסר מהאילנות האלו, אף שעובר עליהם קצין וחרף, רוחות וגשמים, קר וכפור, חם ושרב, על כל זאת הם מחזיקים מעמד, ואדרבה גדלים וצומחים ועושים פרות ערבים ומתוקים.

כמו - כן אף שעוברים עליכם כל מיני צרות ויסורים מרירות ושפיכות דמים, ואתם סובלים ברוחניות ובגשמיות, ועוברים עליכם כל מיני צער ומכאובים, ובכל פעם נדמה לכם כאלו אבד

מילה של התחזקות

כל מה שקורה זה מהשם יתברך; אנחנו צריכים לסגור את העיניים והפה, לא לשאל שאלות ולא להבין.

תזוהרו מהתולעת הארסית רגשי אשמה; זה יכול להרעיל את החיים. בשאתם מרגישים שאתם מקבלים נשיכה, אתם מתחילים לחשב 'אני אשמה' - תגידו מיד: "הכל זה הקדוש ברוך הוא, הוא עושה הכל, הוא פועל הכל".

(עצתו אמונה שמות תשפ"ג)

ווארט על הפרשה

היש ה' בקרבנו אם אין, ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים. מיד אחרי שהתורה הקדושה מספרת לנו שעם ישראל שאלו אם השם יתברך נמצא אתנו, הגיע עמלק להלחם עם עם ישראל.

חכמינו זכרונם לברכה מספרים (פסיקתא דרב כהנא, הובא ברש"י שמות יז, ח): "פעם הלך אדם עם בנו בדרך רחוקה, והילד כבר לא היה בלחו ללכת ברגליו הרימו אביו ונשאו על כתפיו, וכך הוא הלך עם בנו על כתפו, בדרךם ראה הבן מישהו מוכר אכל טעים, בקש מאביו לתן לו אוכל ונתן לו, אחר כך בקש הבן מאביו לשותות וקנה לו אביו מים לשותות, וכך היה כמה פעמים כל מה שבקש הבן מאביו - אביו נתן לו, אחר כך ראה הבן מישהו בא לקראתם שאלו הבן: "ראית אולי את אבי? איני יודע איפה אבי נמצא", בשמע האב את דברי הבן פעס עליו והשליכו ארצה ובא הכלב ונשכו.

כך היה כשיצאו בני ישראל ממצרים, הקדוש ברוך הוא הוציאם ממצרים, הוא הראה להם נסים ונפלאות, הוא קרע את הימים, הוא נתן להם לאכול מן מן השמים, הוא נתן להם באר מים לשותות, וכן הלאה, עד ששאלו בני ישראל (שמות יז, ז): "היש ה' בקרבנו?" הקדוש ברוך הוא אתנו? הקדוש ברוך הוא שכח אותנו? מיד ויבא עמלק - ונשך את בני ישראל.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו היה תמיד משגן אתנו שכל הספקות והבלבולים באים מעמלק; עמלק בגימטריה ספ"ק, העקר של עמלק זה להכניס ספקות באדם: 'עוד יהיה לי תקנה?' 'האם אני עדיין יכול לחזר בתשובה?' 'הקדוש ברוך הוא עדיין צריך אותי?' 'האם תפלותי מתקבלות?' את כל זה ועוד עמלק מכניס באדם, שהאדם יחשב שהקדוש ברוך הוא לא אתו ושהקדוש ברוך הוא לא צריך אותו, כמו שכתוב "היש ה' בקרבנו אם אין"; ומיד אחר כך כתוב "ויבא עמלק".

אם נוציא את כל הספקות והבלבולים נוכל באמת לקיים מחיאת עמלק; אם נאמין בהשם יתברך שהשם יתברך נמצא אתנו, עמנו ואצלנו והוא שומע לתפלותינו. כמו כן אנחנו צריכים להאמין בעצמנו ולחשב תמיד: 'כל מה שאני עושה, יש להקדוש ברוך הוא נחת רוח מזה'; בפרט כשיש לאדם שכל והוא משיח את לבו להשם יתברך, אזי אי אפשר לתאר ולשער מה קורה בשמים ואיזה רעש נעשה מזה. כל הקלפות והמקטרגים נשרפים מזה.

מי נלחם נגד עמלק? הצדיקים שמפיצים את הקדוש ברוך הוא, הם נלחמים אתו; הם מזכירים לנו שוב ושוב שנוצר שיש בורא לעולם, הוא עושה הכל, הוא פועל הכל; אף אחד לא יכול לעשות כלום רק מה שהקדוש ברוך הוא אומר. אנחנו רואים בפרשה של עמלק, כשמשוה רבנו הרים את ידיו לשמים היהודים נצחו, שואלים חכמינו הקדושים (ראש השנה פרק ג, משנה ח): "וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה? אלא כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים, היו מתגברים; ואם לאו, היו נופלים", משה רבנו ישב והרים את ידיו למעלה, הוא אמר ליהודים: "הביטו למעלה אל השם יתברך! אל תפחדו מעמלק"; עמלק רוצה להחליש אותנו, הוא תופס את האנשים שנופלים לעברות ואומר להם: "אתה כבר אבוד!" ומגיע משה רבנו ומצביע למעלה, משה רבנו אומר: "אל תסתכלו על מה שעמלק אומר, אל תקשיבו ליצר הרע, אתה תסתכל אל השם יתברך".

(עצתו אמונה תצוה תש"פ)

עֲזַב אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁלָּךְ, אֲתָה בְּנֵי יָכוֹל לַחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֶשֶׁת בֹּא, י"ז
שׁוֹבְבִים, ב' שֶׁבֶט, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

תֵּאֱמִין לְרַבֵּינוּ, תֵּאֱמִין שְׂאֵתָה בְּנֵי יָכוֹל לַחֲזֹר
בְּתַשׁוּבָה; עֲזַב אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁלָּךְ, עֲזַב אֶת
כָּל הַסְּבָרוֹת שֶׁלָּךְ שְׂאֵתָה כְּבָר אֲבוֹד. הֲרֵי רַבְּנוּ
אוֹמֵר (לְקוֹטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן קיב): "אִם
אֲתָה מֵאֲמִין, שְׁיִכְלוּ לְקַלְקֵל, תֵּאֱמִין שְׁיִכְלוּ
לְתַקֵּן"; הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל אֶת הַתַּשׁוּבָה
שֶׁלָּךְ, הוּא מְחַכֵּה שֶׁתִּחְזֹר אֵלָיו. כְּפִי שְׁחַכְמִינוּ
זְכוּנוֹם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (תּוֹרַת כְּהֵנִים,
בְּחוֹקוֹתֵי) הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר: "מִיֵּד שֶׁהֵם
מִתְּנִידִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם, מִיֵּד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם
עֲלֵיהֶם".

תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהַבְּנִים וְהַנְּכָדִים שֶׁלָּךְ
יִהְיוּ יְהוּדִים כְּשָׂרִים, תְּפִלוֹת שֶׁל הוֹרִים - זֶה
הַגּוֹרֵם שֶׁהֵילָדִים יִהְיוּ יְרֵאֵי שָׁמַיִם. כְּפִי
שְׁחַכְמִינוּ זְכוּנוֹם לְבִרְכָה מִסְפָּרִים (תְּנֵא דְבִי
אֵלֵיהוּ רַבְּה, פָּרֻק יח): "מַעֲשֵׂה בְּלֶחֶן אֶחָד שֶׁהִיא
יְרֵא שָׁמַיִם בְּסִתֵּר, וְהֵיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בְּנִים מֵאִשָּׁה
אֶחָת, שָׁשָׁה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם
וְיוֹם הִיא מִתְּפַלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִתְחַנֵּן וּמִבְּקֵשׁ
רַחֲמִים וּמְלַחֵף בְּלִשׁוֹנוֹ עִפְרָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצֵא
אֶחָד מֵהֶן לִיַּד עֲבִירָה וְלִיַּד דְּבַר מְלָעָר, אֲמָרוּ
לֹא יֵצֵתָה אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנֵית וְלֹא שְׁלִישִׁית,
עַד שֶׁבֹא עֲזָרָא וְהַעֲלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבֶל,
וְהַעֲלָה אֶתוֹ כֹּהֵן עִמָּהֶם. לֹא נִכְנַס אֶתוֹ כֹּהֵן
לְבֵית עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה כְּהֵנִים גְּדוֹלִים וּפְרָחִי
כְּהוֹנָה מִבְּנָיו וּמִבְּנֵי בְּנָיו עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה,
וְאַחֲרַי כִּי נִכְנַס אוֹתוֹ כֹּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ", רוֹאִים
מִכָּאֵן שֶׁתְּפִלָּה הִיא הַעֲצָה לְזִכּוֹת לִילָדִים
כְּשָׂרִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.
(עֲצַתוֹ אֲמוּנָה בֹא תשפ"ג)

מְנוֹס וְתִקְוָה מִכֶּם, וְכֹאֲלוּ כְּבָר אֶף פַּעַם לֹא יִהְיֶה מִכֶּם שׁוֹם דְּבַר,
תִּלְמָדוּ עֲצֻמְכֶם מֵהָאֵילָן הַזֶּה, שְׁבִימֵי הַחֶרֶף אֵין עָלָיו שׁוֹם עֲלִים, וְהוּא
קְפוּא וְיָבֵשׁ, נִדְמָה כְּאֲלוּ כְּבָר אֶף פַּעַם לֹא יוֹצִיא פְרוֹת, אֲלֹא יִתְיַבֵּשׁ
וַיְפּוֹל, עִם כָּל זֹאת הָאֵילָן הַזֶּה מְחִזֵּק מֵעַמֵּד כָּל הַחֶרֶף בְּשָׂעָה שְׁעוֹבְרִים
עָלָיו גְּשָׁמִים וְרוּחוֹת, קָר וּכְפוּר, אֶף - עַל - פִּי - כֵּן הוּא עוֹמֵד אֵיתָן,
וְאֵינוֹ מִתְבַּטֵּל, וְאַחֲרֵי - כֵּן בִּימוֹת הַקֵּץ, מוֹצִיא עֲלִים יָפִים וּפְרוֹת
נִחְמָדִים לְמִרְאֵה וְטַעֲמִים לְמֵאֲכָל.

כְּמוֹ - כֵּן צְרִיךְ כָּל אָדָם לִידַע, אֶף שֵׁישׁ לוֹ מִצְבִּים מֵאֵד קִשִּׁים בְּחַיָּו,
וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים מֵאֵד, וְחֹשֶׁף לוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאֵילוֹ
אֲבָד מְנוֹס וְתִקְוָה מִמֶּנּוּ, עִם כָּל זֹאת, אִם יִחְזַק אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא יִתְבַטֵּל
בְּעֵינָיו עֲצָמוֹ כָּלֵל, אֲלֹא יִהְיֶה חֲזָק וְאֲמִיץ בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְיִהְיֶה
חֲזָק בְּדַעְתּוֹ, אִזּוֹ סוּף כָּל סוּף יְבוֹא הַיּוֹם שִׁיתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְיִזְכָּה
שִׁישְׁתָּנָה מִצְבוֹ לְטוֹבָה, וְיִגְדֵל וְיִצְלִיחַ.

לֹא לְהַבְהִיל

הַרְגִּילוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְהִיּוֹת כְּמוֹ הָאֵילָנוֹת הָאֵלּוּ, אֶף שְׁיִזְרְקִים
וּבוֹעֲטִים בָּהֶם, וְזוֹרְקִים וּמְשַׁלְּכִים עֲלֵיהֶם זָבֵל, וְשׁוֹפְכִים עֲלֵיהֶם מִים,
אֶף - עַל - פִּי - כֵּן הֵם גְּדֹלִים וְצוֹמְחִים וּמוֹצִיאִים פְרוֹת עֲרָבִים
וּמִתּוֹקִים, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד הַטּוֹעֵם מֵהֶם מְרַגֵּשׁ בָּהֶם כָּל מִינֵי טַעֲמִים
עֲרָבִים וּמִתּוֹקִים.

כְּמוֹ - כֵּן רְאוּ אֲתֶם, אֶף שְׁמַחְרָפִים וּמְבַזִּים וּמְגַדְפִים אֶתְכֶם, וְעוֹשִׂים
לְכֶם צְרוֹת וּמְשַׁפִּילִים אֶתְכֶם, אֵל תִּתְפַּעֲלוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, אֲלֹא
אֲתֶם תִּמְשִׁיכוּ לְהִיּוֹת אֲנָשִׁים טוֹבִים, וְתַעֲשׂוּ טוֹב וְחֶסֶד עִם כָּל אֶחָד
וְאֶחָד.

רוֹאִים שֶׁכָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים עֲבָרוּ עַל הַשְּׁבִיל הַזֶּה, שְׁחָרְפוּ וּגְדְפוּ
וּבִישׂוּ וְהִשְׁפִּילוּ אוֹתָם, וְעִם כָּל זֹאת הַחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד, וּבְזֶה נִשְׂרָשׁוּ
בְּשָׂרָשׁ הָעֲלִיוֹן, וְעַל - יַדִּי - זֶה גְּדֹלוֹ וְצִמְחוּ וְהֵאִירוּ אוֹרוֹת נוֹרָאִים
וְנִשְׁגְּבוּ בְּעוֹלָם, שֶׁזֶה כָּלֵל חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים,
שֶׁהֵיוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהַחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד, עַל אֶף שֶׁהִשְׁפִּילוּ וְהִשְׁלִיכוּ וְחָלְקוּ
עֲלֵיהֶם.

לֹא לְהַתְנַאוֹת

עוֹד דְּבַר רוֹאִים אֲצֵל הָאֵילָנוֹת, וְכִמוֹ שֶׁהָאֵילָן שְׂרָשׁוֹ מְכַסֵּים תַּחַת
הָאֲדָמָה, וְכָל מַה שֶׁהִשְׂרָשִׁים נִשְׂרָשִׁים יוֹתֵר בְּאֲדָמָה, הָאֵילָן גְּדֵל וְצוֹמַח
יוֹתֵר יָפָה, וּמוֹצִיא פְרוֹת עֲרָבִים וּמִתּוֹקִים.

לֹא - כֵּן אִם הָאֵילָן עַל הָאֶרֶץ וְהִשְׂרָשִׁים אֵינֶם נִשְׂרָשִׁים בְּתוֹךְ
הָאֲדָמָה, אֲזִי תִכֵּף - וּמִיֵּד כְּשֶׁבָּאָה אֵיזוֹ רוּחַ אוֹ מִים, הֵם לוֹקְחִים
וְשׁוֹטְפִים אוֹתוֹ, וּמְפָרִיחִים אוֹתוֹ לְמַרְחוֹק, עַד שֶׁאֵין לְאֵילָן שׁוֹם קִיּוֹם.
כְּמוֹ - כֵּן הָאָדָם - כְּשֶׁמְגַלָּה וּמְפָרְסֵם אֶת מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים, וּמְחִזֵּק
אֶת עֲצָמוֹ לֵישׁ, וְהוּא מְלֹא גְאוּת, אִזּוֹ לְבַסּוֹף נֶעְקֵר לְגַמְרֵי, וְלֹא נִשְׂאֵר
מִמֶּנּוּ שׁוֹם דְּבַר, וּבָאָה הַרוּחַ וּמְעִיפָה אוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ, וְעוֹבֵר עָלָיו מַה
שְׁעוֹבֵר.

אֲבָל הָאָדָם, שֶׁמְכַסֶּה וּמְסַתֵּיר אֶת עֲצָמוֹ מִזֶּה הָעוֹלָם, וּמְחִזֵּק אֶת
עֲצָמוֹ לֹלֵא כְלוּם כְּאֲדָמָה שֶׁהִכֵּל דוֹרְכִים עָלֶיהָ, כְּמוֹ - כֵּן הוּא גְּדֵל
בְּרוּחַנִּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְיוֹצִיא פְרוֹת מִתּוֹקִים, וְכוֹלֵם יֵאָהֲבוּ אוֹתוֹ, כִּי
כְּשֶׁהָאָדָם זוֹכֵה לְהַסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים, וְתִמִּיד מְחִזֵּק
עֲצָמוֹ לֹלֵא כְלוּם, וְהוּא עֲנוּ אֲמִתִּי, שֶׁמְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, עַל-יַדִּי-
זֶה דִּיקָא הוּא גְדֵל וְצוֹמַח וּמוֹצִיא פְרוֹת עֲרָבִים וּמִתּוֹקִים שֶׁהִכֵּל נְהִינִים
מֵהֶם, וְעַל-כֵּן עֲלֵיכֶם לְדַעַת וְלַהֲתַבּוֹנֵן וְלַקַּחַת מוֹסֵר מֵהָאֵילָן הַזֶּה,
וְלִידַע שֶׁכָּל זְמַן שֶׁתִּהְיֶה מוֹשְׂרָשִׁים בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה, וְהִשְׂרָשִׁים שֶׁלְכֶם
יִהְיוּ מְכַסִּים עִם הָאֲדָמָה, הֵינּוּ שֶׁתִּקְנּוּ לְעֲצֻמְכֶם אֶת מִדַּת הָעֲנוּהָ
וְהַשְּׁפִלוּת וְהַבְּטוּלָה, לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמְכֶם לְגַמְרֵי, עַל-יַדִּי-זֶה תִּשְׂרָשׁוּ
בְּשָׂרִים חֲזָקִים, וְתִגְדְּלוּ וְתִצְמַחוּ וְתוֹצִיאוּ פְרוֹת מִתּוֹקִים, הֵינּוּ
שְׁכוֹלִים יֵאָהֲבוּ אֶתְכֶם, כִּי בְּנֵי-אָדָם אוֹהֲבִים מֵאֵד אָדָם הַזּוֹכֵה לְעֲנוּהָ
וְלִשְׁפִלוּת.

איך עוצרים את ההצקות לבתנו?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קדם כל יישר פת גדול על כל הדעות, העצות והמכתבים, הם ממש שנו לי את החיים והם הופכים לי יותר ויותר יפים.

אנחנו גרים באזור שאין הרבה שכנים יהודים, לאחד מהשכנים יש פת בגיל של בתנו, והבנות הולכות לאותו בית ספר. אותה בת ואמא שלה התלבשו על בתנו, האמא מיטיחה את בתה לפגע בפת שלנו, היא אוספת בנות אחרות מהאזור והן עושות צחוק ממנה יום אחר יום.

כששואלים את ההורים אם הבת שלנו עשתה משהו רע, אין להם מה לענות. נסינו גם לדבר עם האשה שבית הספר מנה במיוחד על הענין הזה של ההצקות אבל אין עם מי לדבר. אנחנו מבקשים הרבה מהשם יתברך על זה, שנוכל לחיות בשלום ובשלווה עם כלם.

נסייתי כמה פעמים לדבר יפה עם ההורים שזה כבר יפסק, בינתיים זה רק עשה יותר גרוע, אנחנו כבר לא יכולים לסבל את זה יותר.

אולי ראש הישיבה יכול לייעץ לנו איך להסתדר עם הבציה?

יישר פת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרושת בא, י"ז שובבי"ם, ב' שבט, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

לצערנו זה קורה הרבה - הצעות מהסוג הזה, כשבין ילדים יש אחד שמתנשא על אחרים, ולוקחים ילד בתור שק חבטות, פוגעים בו ומציקים לו רחמנא לצלן.

כשהבת שלך יורדת למטה לשחק, תשלח אותה עם ממתקים וצעצועים, משחקים וכדומה, כך הילדות ירצו לשחק איתה. כמו כן תדבר עם אחד או שניים מהשכנים שאין להם משהו מיוחד נגדך, תספר להם שפוגעים בבת שלך, והם יחנכו את הילדים שלהם שישחקו עם הבת שלך.

ועל כלם תבקש מהשם יתברך על הילדים, שהם יגדלו בריאים וכשרים. תבקש מהשם יתברך שלא יפגעו בהם ושהם לא יפגעו באחרים; תפלה חזקה יותר מהכל, תפלה חזקה יותר משכל, חזקה יותר מטבע; עם תפלה רואים נסים.

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

(עצתו אמונה בא תשפ"ג)

תקציר: ר' שמעון, תלמיד של רבינו ז"ל, היה נע נוד כמה שנים, והוא מגיע אל רבינו ואז באותו שעה ישב רבנו ז"ל עם אנשי שלומנו בביתו בכרסלב והפליט מפיו דברים אלו: אוי! עס איז א גרויס רחמנות אויף ר' שמעון'לע, (אוי, על שמעון'לי שלי יש רחמנות גדולה), ושום בריה לא הבינה מה רבנו ז"ל מכון. ואז נכנסה מחשבה לר' שמעון, שהיא צריף לחזור אל רבנו ז"ל, וכן עשה. והתחיל לנסע מכפר לכפר ומעיר לעיר לבוא אל רבנו ז"ל לעיר ברסלב. ובכל הדרך בכה הרבה מה נעשה עמו באלו השנים.

והגיע אל כפר אחד והתאכסן אצל יהודי אחד, וכשהוא רק פתח את הדלת היא ילדה בן זכר למזל טוב, וכברוהו מאד, כי דמו בנפשם, שאיש זה בנדאי צדיק גדול, ועבדוהו עד יום שמיני למלה וכברוהו בנסודקאות.

ואחר כך חזר אל רבנו ז"ל ונכנס אל רבנו ז"ל בשמחה עצומה ובכיות נוראות. ורבנו ז"ל אחז אז באמצע השיחה הזו של שמחה וענין שמות בני אדם. ואז כבר הבינו היטב את דבוריו של רבנו ז"ל שאמר "שמעון אותיות 'עון מש'", שהפונה "שפר ממנו עונו".

תקסת

אחר-כך קשה לכו כל אנשי-שלומנו, ונשאר רק רבי שמעון, אז פתח פיו וספר לפני רבנו ז"ל את כל לבו וכל מה שעבר עליו באלו השנים, ובכה הרבה. ורבנו ז"ל חזקו אז מאד והזכיר לו, איך שהוא היה הראשון שבא אליו וכו'. ובתוף דבריו ענה ואמר לו רבנו ז"ל: "דע, שכמו שהיה חלוק אצלי מיום לידתי עד היום שיצאת ממני, כמו כן יש חלוק עכשו בין היום שיצאת ממני לבין היום הזה". (כלומר כל-כך עלה ממדרגה למדרגה ומשם להלן יותר גבוה מעל גבוה למעלה, עד שנעצתק באלו השנים מדרגות רבות כל-כך, עד שיש חלוק אצלו בין אותו הזמן לבין עכשו, כמו החלוק שהיה בין יום לדתו לאותו הזמן).

וומי שיש לו מח בקדקדו, יוכל להבין מעט מגדלת רבנו ז"ל מענין זה, כי בעת שיצא רבי שמעון ממנו, כבר היה רבנו ז"ל בארץ-ישראל. וכל מה שעבר על רבנו ז"ל קדם זה, וכל הגדולות והנוראות והנפלאות פלאי-פלאות, שזכה להשיג השגות עצומות ונוראות, שלא נשמעו ולא נראו בעולם, קדם שהיה בארץ-ישראל וכו', ואחר-כך כל הצרות וההרפתקאות וכו' שעברו עליו, קדם שהיה בארץ-ישראל, עד שזכה לבוא לשם ולחזור משם בשלום וכו', והשיג מה שהשיג וכו'. ואמר, שכל מה שידע קדם ארץ-ישראל, הוא כלא ממש. והיה מתבייש מאד מאד עם דרכי תורתו והשגתו, שיידע קדם ארץ-ישראל וכו', ואחר-כך עלה מעלה מעלה בכל יום ובכל שעה וכו'. ובעת שנסע רבי שמעון ממנו, זה כבר היה כמה שנים אחר ביאתו מארץ-ישראל. ראה והבין והבט באיזו מעלה ומדרגה עמד אז. ואחר כל אלה, שנתרחק רבי שמעון ממנו שלש שנים או יותר קצת, אמר, שיש חלוק בין השגתו בעת שיצא ממנו ובין עכשו, כמו החלוק שיש בין יום לדתו ליום שיצא רבי שמעון ממנו]

תקסט

ואחר כמה ימים נכנס עוד פעם רבי שמעון אל רבנו ז"ל ובקשו, שיבטיח לו, שיזכה לשמשו בזה ובכא לנצח נצחים. ורבנו ז"ל שתק ולא ענה לו שום דבר, והלך לו בפחי נפש.

אחר עוד כמה זמן חזר ובקש מרבנו ז"ל שוב, שיזכה לשמשו בזה ובכא וכו'. והזכיר אז לרבנו ז"ל את המעשה, שהציל אותו פעם אחת מן המיתה בעת שנסעו מכפר אוסיאטין למעדןודיוקע או להפף, שנסעו בשפוע החר, והבין רבי שמעון, שהעגלה תתהפף. והיו אז כלם בסכנת מות, כי הדרך הייתה מלאה באבנים ובחפירות. וקפץ רבי שמעון מהעגלה ועכב את העגלה והציל את כל האנשים. והשיב לו רבנו ז"ל: "א ודאי האסטו גוט גימאכט" (בנדאי עשית טוב), ורמז לו, דמשום זה לבר אינו יכול לזכות עדין לדבר גדול כזה, והלך לו בפחי נפש. אחר עוד כמה זמן חזר ובא אל רבנו ז"ל. וכאן כבר הקדים לו רבנו ז"ל לספר לו, איך שאמו באה אליו בחלום מפני מה אינו מבטיח לו על-זה, "ועל-כן הנני מבטיחך, שתזכה לשמש אותי בזה ובכא!"

[וספר רבי נחמן טולטשינער ז"ל, שמוהר"ג ת"ו ז"ל קנא בו על זכיה זו מאד]. (ציון קבורתו הוא בבית החיים בצפת סמוך לציונו של ה"בית יוסף", ואנשי-שלומנו רגילים לבוא לשם ולעשותו שליח אל רבנו ז"ל).

(המשך: בא אי"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

עולו אתו ואיתכנשו

אנשי שלומינו היקרים די בכל אתר ואתר נקראים ומוזמנים להשתתף בסעודות הילולא שיתקיימו א"ה לרגל יומא הילולא של

כ"ק מרן מוהרא"ש זצוק"ל

לשבת בדיבוק חברים ולהנות מזיו תורתו אשר הנחיל לנו לדעת את הדרך אשר נלך בה

הסעודות יתקיימו בכל בתי מדרשינו בארץ ביום שלישי

ירושלים בשעה 8:00

בני ברק בשעה 5:00

מודיעין עילית בשעה 8:45

טבריה בשעה 9:30

בית שמש (ברחוב נחל דולב 19) בשעה 8:30

תורתו מגן לנו הוא מאירת עינינו

הסעות לציונו הקדוש ביבנאל ייצאו מהמקומות הנ"ל לאחר הסעודות הרישום להסעות בטלפון:

ירושלים - 053-3144467 - בני ברק - 054-8480941
מודיעין עילית - 053-4138153

סימן טוב ומוזל טוב יהא לנו ולכל ישראל

בשם עשרות אלפי יהודים מכל העולם השואבים חיזוק והתעוררות מקול ברסלב, השיעורים החיזוק יומי, ומהקונטרסים עצתו אמונה, והגיליונות הנפלאים; אנו מאחלים ברכת מזל טוב חמה ולבבית

להרב מרדכי אינדיג שליט"א

לרגל השמחה השורה במעונו בנשואי בתו למוזל טוב עב"ג החתן שמעון ניישטיין נרו יאיר בן מחותנו הרב נחמן ניישטיין שליט"א מלמד מומחה בתלמוד תורה היכל הקודש וויליאמסבורג

ר' מרדכי, הוא עמוד השדרה של היכל הקודש, והוא מנהל את הקו קול ברסלב, והמוציא לאור של הגליון, ודואג לכל כלל ישראל שיכלו להתחזק אי אפשר לספור ולמנות את הזכיות הרבות שלו, כמה עשרות אלפי יהודיים הוא כבר הציל והעמיד על הרגליים ברוחניות ובגשמיות.

יעזור השם יתברך שכל הזכיות האלו יזדקפו לזכותו, לראות הרבה נחת דקדושה מתוך בריאות, שהזיווג יעלה יפה, שהם יתברכו בבני ברוכי חיי אריכי ומזוני ריחי וסיעתא דשמיא והברכה אחת היא שר' מרדכי שליט"א יזכה בעזרתו יתברך להמשיך בעבודת הקודש, להכניס את העצות של רבינו ז"ל בכל עם ישראל, אמן.

יומא דהילולא קדישא של מוהרא"ש ז"ע

ביום רביעי הבעל"ט, י"ז שבט, חל יומא דהילולא קדישא השמיני של כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע. ככל שמתקרב יום הילולא ניכרת ההתעוררות וההתרגשות בקרב אנשי שלומינו בפרט, ואצל יהודים בכל רחבי העולם בכלל, לקראת יום מרומם זה. מוהרא"ש נהג לומר "ביומא דהילולא של צדיק, מתגלה ורואים מה הצדיק השאיר לעולם", רואים איך הלימודים והעצות שהוא למד עם עם ישראל בחייו, ממשכיכים להתחיות ולהתקיים, והם עדיין מחזקים ומעוררים יותר ויותר יהודים ברחבי העולם, ומקרבים להשם יתברך, עוד יותר, ואפילו יותר חזק מבחיני הקדושים.

אנו זוכרים היטב מה מוהרא"ש עשה עבורנו כל שנותיו, איך הוא רומם אותנו בכל מצב וחזק אותנו לעבודת השם כמו שצריך, ואנחנו ממשכיכים להתחזק עם ספריו והקונטרסים הקדושים שמעניקים לנו את הדרך הנכונה בחיים, כיצד לעבוד את השם יתברך ולעולם לא להתנתק מהשם יתברך. ולכן היום הזה כל כך גדול, כשמתאספים יחד ומשננים את דבריו, וממשכיכים לצעוד בדרכיו.

רבבות אנשי שלומינו בארץ ישראל יעלו וישתטחו על ציונו הקדוש שביבנאל סביב היום של הילולא, יהודים תושבי ארצות אחרים בכל מקומות מושבותיהם יתאספו בבתי המדרשים המקומיים וישננו את מה שמוהרא"ש לימד אותנו כל השנים, וילמדו את העצות הקדושות מרבבות ספריו הקדושים שהוא השאיר לנו בירושה.

סעודת הילולא המרכזית תתקיים א"ה ביום שלישי פרשת יתרו, אור ליום י"ז שבט, בשעה 8:00 בערב, בהיכל הישיבה בויליאמסבורג, ברחוב 27 סקילמאן, בהשתתפות ראש הישיבה שליט"א.

אנשי שלומינו גם יצלו את היום המרומם הזה להתאמן לקיים את מה שמוהרא"ש עסק כל ימי חייו, להדפיס את ספריו רבינו ז"ל ולהפיצם בכל העולם, ובכך להכניס את לימודיו הקדושים של רבינו ז"ל בכל בית יהודי. כל אחד ישתתף בסכומים הגונים לסייע לבית הדפוס "קרן הדפסה היכל הקודש" מקום בו מדפיסים אלפי ספרים וקונטרסים מידי יום ביומו, ומפיצים את זה בקרב יהודים בכל מקום, ומעורר אותם להתחיל לחיות עם השם יתברך מחדש.

יעזור השם יתברך שנמשיך להחזיק את עצמנו בדיבוק חברים ולציית מה שמוהרא"ש לימד אותנו. הוא ימליץ טוב בעדינו!

***

סיום הש"ס של הבחור החשוב דוד אסקאל ני"ו

בישיבת תפארת התורה ברסלב שבעיר ויליאמסבורג שוררת שמחה גדולה. אחד מהתלמידים החשובים הבחור החשוב דוד אסקאל ני"ו שנכנס לישיבה לפני פחות משנה, ולאחר ששמע מראש הישיבה את גודל החשיבות של לומר ולסיים ש"ס, הוא הפנים וציית זאת בתמימות ובפשיטות, ומלבד זאת שהוא בחור נעים הליכות עם מידות טובות, ומלבד כל השיעורים הנוספים שלו בחומש, משניות, הלכה, מדרשים וכו', הוא למד מידי יום כמה שעות ש"ס כסדרן, עד שבעזרת השם יתברך הוא זכה בימים אלו לסיים את כל הש"ס. ליום הגדול הזה הגיעו הוריו ומשפחתו בנסיעה מארץ ישראל, לחגיגת הסיום שנערך בפאר והדר אצל קרובי משפחתו המתגוררים בויליאמסבורג.

ראש הישיבה שליט"א הגיע במיוחד לקחת חלק בסיום, נטלו ידים לסעודה, שרו ניגונים יפים, ושמעו כמה דרשות יפות. שניתן להאזין להם בקו קול ברסלב.

בין השאר הביע ראש הישיבה שליט"א במהלך הדרשה, את גודל התפעלותו מכך שהמשפחה מארגנת מיוזמתה כזה סיום מכובד, בשעה שבישיבה כבר היו עשרות סיומי ש"ס, אבל ברוב המקרים זה נערך בישיבה, לא כל המשפחות יודעות להכיר בגודל החשיבות של בחור שלומד את התורה הקדושה בדרך סדר דרך הלימוד של רבינו ז"ל, אבל במקרה הזה - אמר ראש הישיבה - רואים פה משפחה חמה ששמחה ותומכת, ומגלים כבוד לתורה, ועורכים סיום מכובד, כפי שחכמנו זכרונם לברכה מספרים (שבת קיח): האמורא הקדוש אב"י אמר שצריך לתת לו שכר על זה שכאשר הוא רואה את אחד מהתלמידים מסיים מסכת, הוא עושה לו מזה יום הג, ורש"י מוסף שם מילה "שגרסה", שהתלמיד סיים את המסכת בגירסה. ראש הישיבה אמר שלמרות שהזמינו אותו לאותו ערב להגיע לקריה לסיום של הקהילה לחזק את האברכים המקומיים שמשתתפים בשיעור היומי, הוא בכל זאת בחר להגיע להשתתף בסיום הש"ס המיוחד הזה.

ראש הישיבה סיפר שמישהו פעם אמר לאדמו"ר מצאנז ז"ע שהוא למד ש"ס, שאל אותו האדמו"ר מצאנז "ומה הש"ס לימד אותך?" כאן - אמר ראש הישיבה - דוד למד ש"ס, וש"ס לימד אותו, מלבד זאת שהוא לומד בהתמדה, הוא גם מאוד בעל מידות טובות.

לאחר מכן התכבד חתן התורה הבחור דוד ני"ו בכמה מילים, הוא הודה להשם יתברך, ולהוריו החשובים שחזקו אותו, וכן גם קרובי משפחתו מוויליאמסבורג, שהכניסו אותו לביתם בתקופה זו שהוא לומד ש"ס. לאחר מכן שמעו כמה מילים מהאב החשוב שליט"א שהודה להשם יתברך שהחינוך שקיבלו וקיימו והגיעו, הוא לעולם לא האמין שהוא זכה שבנו יסיים ש"ס, ואמר שזה בבחינת "ברא מזכה אבא", ובנוסף הוא גם מאוד הודה לראש הישיבה שליט"א. לאחר מכן נשמע עוד כמה דרשות מהמשפחה.

הציבור יצא עם חיזוק גדול, לקחת את עצמם לידיים, ולקבל את העצות היפות והמתוקות של רבינו ז"ל, שאיתם ניתן לזכות לחיים מתוקים ויפים.

תנו כבוד לתורה!

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 3:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 10:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב בימי חול 7:30	
יום רביעי בשעה 21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	50 ד' לאחר הדה"נ	בני ברק רח' ירושלים 2
שיעור שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	30 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
יום רביעי בשעה 21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	מודיעין עילית רשב"י 19
שיעור: יום שני בשעה 21:30 רחוב צה"ל 9 (ביה"ט חב"ד)	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
---	20 דק' לפני השקיעה	10:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים